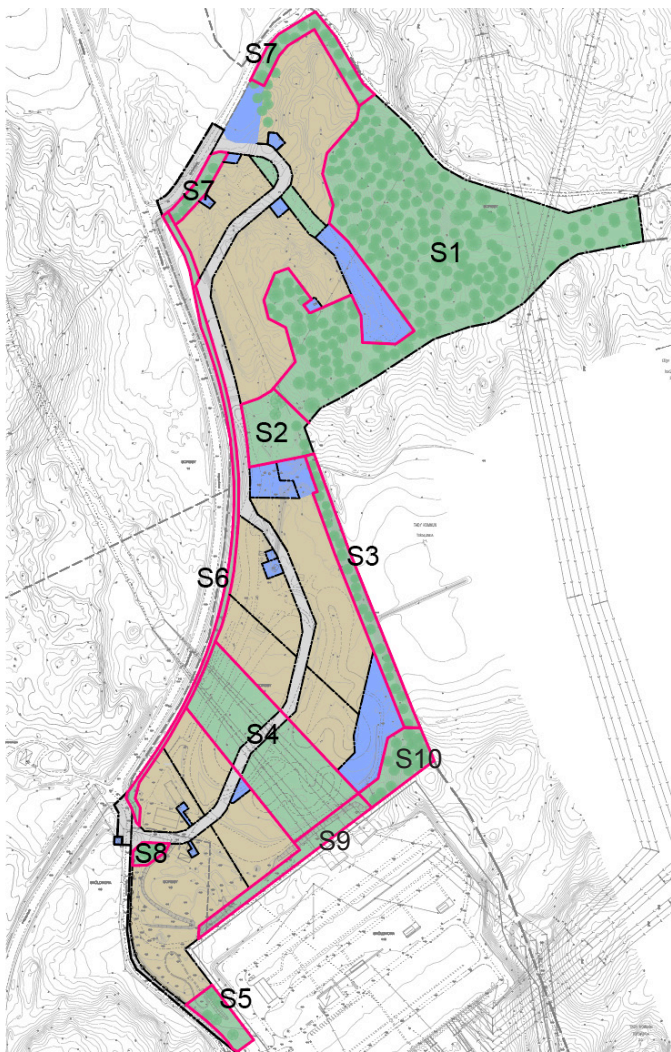

Skötselplan för naturmark – Borgby

I området finns mycket sälgen som kan bevaras och fortsätta blomma även efter området är utbyggt.

Allmänna medskick inför anläggning

Rotzon på träd skyddas från packningsskador och andra skador under byggnation. Detta gäller samtliga ytor där byggnader hamnar nära träd. Gallringen bör ske med naturvårdskunnig person på plats.

Skötselområde 1 (S1)

Ung och likåldrig tallskog naturvårdsgallras för att skapa en mosaik med mer ljusöppna partier som gynnar de ljuskrävande tallarna. Gallringen gynnar också det inslag av lövträd som finns. I sänkor kan inslag av gran sparas för att skapa variation, bland annat för fåglar och vilt. Mindre luckor/ytor, motsvarande gläntor, kan tas upp på lämpliga platser, spridda över området, för att öka dynamiken och möjliggöra naturlig förnyring eftersom tallplantor behöver ljus för att kunna växa.

I det fall 10 KV ledningen i väst markförläggs kan ledningsgatan fortsätta ha en öppen karaktär med buskvegetation. Den stora ledningsgatan i öster hanteras av Svenska Kraftnät och hålls öppen med SVK:s försorg.

Träd som har en diameter om cirka 30 cm och uppåt som behöver tas ned i samband med exploatering på kvartermark kan med fördel lämnas i så kallade faunadepåer i skogskanten. Gärna i solbelysta lägen för att gynna insekter.

Skötselområde 2 (S2)

De öppna ytorna som finns här idag har redan en näringsfattig jord som gynnar olika blomväxter för insekters födosök. Ytan är främst tänkt att fungera ett viltstråk men kan troligen också fungera som livsmiljö för insekter. Djur och människors tramp kan skapa blottade ytor som gör det lättare för konkurrenssvaga örter och gör även att sandlevande insekter får en chans att bosätta sig, särskilt sydsluttningar är attraktiva för boplatser. Det viktigaste är att ingen näringsrik matjord tillförs. Området slås årligen med slätterbalk. Slåtttern bör inte ske tidigare än i augusti. Befintlig vegetation sparas. Det är alltid bättre att utgå från vegetation på platsen än att plantera med nytt med växtmaterial. Framförallt sälgen andra lövträd och mindre buskar gynnas genom återkommande slyröjning. Blommande träd och buskar som till exempel sälgen och videarter, körsbär, oxel, rönn, hagtorn, nypon är viktiga näringsväxter för många vildbiarter. Genom att spara träd och buskar i kanterna i norr och söder i S2 görs viltstråket också mer attraktivt för älg att passera här.

Skötselområde 3 (S3)

Trädridan med lövträd bevaras för att minimera påverkan på riksintressanta kulturmiljöer i öst. I ridån växer flera sälgen som är viktiga för pollinering. Återkommande slyröjning rekommenderas för att gynna blommande buskar och träd som sälgen och hagtorn. Hög och grov örtvegetation företrädesvis på sand eller grövre mark är också positivt eftersom flera arter nyttjar ihåliga växtstänglar som boplats.

Sexfläckig bastardsvärmare och mindre bastardsvärmare är några av de ovanligare arterna som hittats i området. Värdiväxt för larver av båda arterna ovan är olika ärtväxter, bland annat käringtand, vicker och gökärt. De söker gärna nektar på olika örter som åkervädd, ängsvädd, fibblor, rödklint och backtimjan.

Skötselområde 4 (S4)

Här finns möjligheten att höja kvaliteten på gräsytor och skapa fler lämpliga födosöksytor för insekter. Området slås årligen med slätterbalk, helst sent på säsongen, i augusti. I samband med slättern förs slaget gräs bort för att gynna blommande örter. Asfaltsytor avlägsnas vid anläggningskedet. Förutom öppna och solexponerade sandmiljöer är det en del växtarter som är särskilt viktiga för svartpältsbi, till exempel blåeld, oxtunga, vallörter, vickerarter, getväppling och plisterarter. Flera av dessa arter finns inom området. Om fältskiktet växt igen med gräsarter kan det vara lämpligt att pinnharva marken så att blottade jordtyper stimulerar fröbanken. Ärtväxter som exempelvis kråkvicker och käringtand samt getväppling är nektarväxter för många fjärilsarter och bin.

Skötselområde 5 (S5)

Nyanlagd jordvall. Här är det viktigt att vallen inte blir helt överväxt med bredbladigt gräs eftersom det kraftigt försämrar sandinsekternas möjlighet att hitta och gräva ut lämpliga boplatser. Rensa bort gräs med cirka tre års mellanrum. Det är dock bra med lite vegetation på vallen eftersom det binder jorden. Området närmast vallen hålls öppet så att den inte skuggas.

Skötselområde 6 (S6)

Långgrässkötsel i vägren slås årligen, där det är möjligt helst inte tidigare än mitten av juli för att gynna en lång blomningssäsong för olika insekter.

Skötselområde 7 (S7)

Befintliga träd bevaras. Blommande träd och buskar gynnas för att ge variation och ett flerskiktat bryn som kan fungera som en vegetationsskärm. I den sydvästra delen tillåts spontantablerad vegetation komma upp, även här är det bra om blommande träd och buskar gynnas.

Skötselområde 8 (S8)

Område med uppvuxna aspar och enstaka granar. Återkommande slyröjning för att gynna asparna.

Skötselområde 9 (S9)

En ny 200 m lång jordvall skapas mot transformatorn. Ytan iordningställs med näringsfattig jord. Det är viktigt att ingen näringsrik matjord tillförs. Det går inte att styra exakt var insekter bygger bon eller letar mat. Men om den lokala fröbanken med blåeld och andra arter knutna till torra och magra gräsmarker etablerar sig så skapas bra förutsättningar både för både födosök och boplatser. Eftersom marken kommer att luta här är risken mycket liten att maskiner kommer att köra här. Därmed är även risken liten för att jordmassor kommer att läggas upp här vid anläggningskedet.

Skötselområde 10 (S10)

Skogsområde med bland annat gamla granar och aspar som bedöms kunna lämnas för fri utveckling. Det innebär att träd som faller kan tillåtas ligga kvar för att gynna arter knutna till död ved.